

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR UZBEKISTANO RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Uzbekistano Respublikos Vyriausybė, toliau – Susitariančiosios Šalys,

norėdamos plėtoti abipusiškai naudingą tarpusavio ekonominį bendradarbiavimą;

siekdamos sukurti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje;

suprasdamos, kad investicijų skatinimas ir apsauga skatins privataus verslo iniciatyvą ir gerovės kilimą abiejose valstybėse,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis SĄVOKOS

Šioje Sutartyje:

1. Sąvoka „investicijos“ reiškia bet kokios rūšies turtą, vienos Susitariančiosios Šalies investuotojo investuotą kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje vadovaujantis kitos Susitariančiosios Šalies įstatymais ir kitais teisės aktais, ir, be kita ko, bet ne išimtinai, apima:

a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą ir bet kurias kitas turtines teises, tokias kaip: hipotekos reikalavimas, teisė į areštuotą turtą, įkeitimas ir kitos panašios teisės;

b) akcijas, pajų, obligacijas, skolinius įsipareigojimus ir bet kurias kitas dalyvavimo įmonėje formas;

c) reikalavimo teises į lėšas, kurios buvo panaudotos ekonominėms vertybėms sukurti, arba reikalavimo teises į bet kurią veiklą, turinčią ekonominę vertę;

d) intelektinės nuosavybės teises, įskaitant autorių teises, pramoninės nuosavybės teises (tokias kaip: patentai, pramoninis dizainas ir pramoniniai modeliai, prekių ženklai, prekių pavadinimai), taip pat pažangią patirtį ir verslo reputaciją;

e) bet kokią vadovaujantis įstatymu ar sutartimi suteiktą teisę vykdyti ekonominę veiklą, įskaitant koncesijas žvalgyti, išgauti ir eksploatuoti gamtos išteklius.

Joks investuoto ar reinvestuoto turto formos pakeitimas, atliktas pagal investicijas priimančios valstybės įstatymus ir kitus teisės aktus, neturi įtakos jo kaip investicijos statusui.

2. Sąvoka „investuotojas“ Susitariančiosioms Šalims reiškia:

a) Lietuvos Respublikai:

– fizinį asmenį, kuris yra Lietuvos Respublikos pilietis ar nuolatinis gyventojas pagal jos įstatymus ir kitus teisės aktus;

– bet kurį pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir kitus teisės aktus įsteigtą ūkio subjektą;

b) Uzbekistano Respublikai:

– fizinį asmenį, kuris yra Uzbekistano Respublikos pilietis pagal jos įstatymus ir kitus teisės aktus;

– bet kurį juridinį asmenį, įsteigtą pagal Uzbekistano Respublikos įstatymus ir kitus teisės aktus ir turintį teisę investuoti kitų valstybių teritorijoje.

3. Sąvoka „pajamos“ reiškia visas iš investicijų gautas lėšas, be kita ko, bet ne išimtinai: pelną, kapitalo prieaugio pajamas, palūkanas, dividendus, autorių honorarus ir kitokius atlyginimus.

Pajamoms iš investicijų ar reinvestavimo taikoma tokia pat apsauga kaip ir investicijoms.

4. Sąvoka „teritorija“ abiem Susitariančiosioms Šalims reiškia tos Susitariančiosios Šalies suverenią teritoriją ir bet kuriuos kitus plotus, kuriuose, vadovaudamasi tarptautine teise, ši Susitariančioji Šalis vykdo savo jurisdikciją ir įgyvendina savo suverenias teises.

5. Sąvoka „Susitariančioji Šalis“ taip pat reiškia Lietuvos Respubliką arba Uzbekistano Respubliką pagal kontekstą.

2 straipsnis **INVESTICIJŲ SKATINIMAS**

Viena Susitariančioji Šalis skatina kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijas savo teritorijoje ir, vadovaudamasi savo įstatymais, priima tokias investicijas.

3 straipsnis **INVESTICIJŲ APSAUGA IR REŽIMAS**

1. Viena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje kiekvienu atveju kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms taiko teisingą ir lygiavertį režimą bei užtikrina visišką jų saugumą ir apsaugą.

2. Nė viena Susitariančioji Šalis vienašalėmis ar diskriminacinėmis priemonėmis netrukdo kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams turėti, laikyti, naudoti, valdyti investicijas ir disponuoti jomis.

3. Viena Susitariančioji Šalis taiko kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms ne mažiau palankų režimą negu tas, kurį ji taiko savo investuotojų investicijoms ar bet kurios trečiosios valstybės investuotojų investicijoms, atsižvelgiant į tai, kuris režimas yra palankesnis.

4. Šios Sutarties nuostatos neįpareigoja nė vienos Susitariančiosios Šalies suteikti kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams privalumus, lengvatas ar privilegijas, suteiktus bet kurios trečiosios valstybės investuotojams dėl:

a) esamo ar būsimο dalyvavimo muitų sąjungoje, bendrojoje rinkoje, laisvosios prekybos zonoje ar kitose regioninio ekonominio bendradarbiavimo formose arba dėl bet kokios panašios tarptautinės sutarties;

b) esamų ar būsimų sutarčių dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo arba dėl bet kokių kitų susitarimų, susijusių su apmokestinimu.

4 straipsnis **EKSPROPRIACIJA**

1. Nė viena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje neeksproprijuoja, nenacionalizuoja ir netaiko kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms priemonių, sukeliančių analogiškas pasekmes (toliau – ekspropriacija), išskyrus atvejus, kai:

a) tokia ekspropriacija vykdoma visuomenės labai ir įstatymų nustatyta tvarka;

b) tokia ekspropriacija vykdoma nediskriminaciniu pagrindu;

c) nedelsiant išmokama tolygi ir veiksminga kompensacija.

2. Nurodyta šio straipsnio 1 dalies c punkte kompensacija atitinka eksproprijuotų investicijų rinkos vertę, buvusią prieš pat ekspropriaciją arba prieš tai, kai buvo viešai paskelbta apie būsimą ekspropriaciją, atsižvelgiant į tai, kas įvyko anksčiau. Tokia kompensacija išmokama nedelsiant ir į ją įskaičiuojamos palūkanos, skaičiuojamos nuo ekspropriacijos dienos pagal Londono bankų biržos (LIBOR) kursą.

3. Investuotojai, kurių turtas eksproprijuojamas, nepažeidžiant jų teisių, numatytų šios Sutarties 8 straipsnyje, turi teisę reikalauti, kad eksproprijuojančios Susitariančiosios Šalies teisminės ar kitos kompetentingos institucijos nedelsdamos išnagrinėtų jų bylą ir nustatytų, ar tokia

ekspropriacija ir su ja susijusi kompensacija atitinka šio straipsnio ir vykdančios ekspropriaciją Susitariančiosios Šalies įstatymų nuostatas.

4. Investuotojai negali kelti reikalavimų remdamiesi šio straipsnio nuostatomis, jeigu jiems jau buvo išmokėta kompensacija pagal eksproprijuojančios Susitariančiosios Šalies sudarytos kitos Sutarties dėl investicijų apsaugos panašias nuostatas.

5 straipsnis **ŽALOS ATLYGINIMAS**

1. Vienos Susitariančiosios Šalies investuotojams, kurių investicijoms padaryta žala kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl karo, nepaprastosios padėties paskelbimo, sukilimo, maišto ar kitų panašių įvykių, pastaroji Susitariančioji Šalis taiko ne mažiau palankų režimą negu tas, kurį ji taiko savo investuotojams ar bet kurios trečiosios valstybės investuotojams, atsižvelgiant į tai, kuris režimas yra palankesnis. Bet kokia su tuo susijusi kompensacija išmokama nedelsiant ir pervedama nekliudomai.

2. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalį, vienos Susitariančiosios Šalies investuotojams, kurie patiria žalą kitos Susitariančiosios šalies teritorijoje dėl:

a) visiškos ar dalinės jų investicijų rekvizicijos, kurią atliko pastarosios Susitariančiosios Šalies karinės pajėgos ar valdžios institucijos, arba

b) visiško ar dalinio jų investicijų sunaikinimo, kurį įvykdė pastarosios Susitariančiosios Šalies karinės pajėgos ar valdžios institucijos, kai tai nebuvo būtina,

suteikiama restitucija arba laiku išmokama tolygi ir veiksminga kompensacija.

6 straipsnis **PERVEDIMAI**

1. Viena Susitariančioji Šalis garantuoja kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams nekliudomą su investicijomis susijusių lėšų pervedimą, įskaitant:

a) pradinio kapitalo sumas ir papildomas sumas investicijoms palaikyti bei plėsti;

b) pajamas;

c) įplaukas, gautas visiškai ar iš dalies likvidavus investicijas;

d) lėšas, skirtas paskoloms, tiesiogiai susijusioms su investicijomis, padengti;

e) kompensaciją, suteikiamą pagal šios Sutarties 4 ir 5 straipsnių nuostatas;

f) darbo užmokestį užsieniečiams, kurių darbas jos teritorijoje susijęs su investicijomis.

2. Pervedimai atliekami be nepagrįsto delsimo konvertuojamąja valiuta, kuria buvo atliktos investicijos, arba, investuotojui sutikus, bet kuria kita valiuta pagal pervedimo dieną galiojantį valiutos keitimo rinkos kursą ir vadovaujantis Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo atliktos investicijos, nustatyta tvarka.

3. Viena Susitariančioji Šalis pervedimams, susijusiems su kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijomis, taiko ne mažiau palankų režimą negu tas, kurį ji taiko pervedimams, susijusiems su bet kurios trečiosios valstybės investuotojų investicijomis.

4. Neatsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas, abi Susitariančiosios Šalys gali pagrįstai ir be diskriminacijos imtis priemonių, susijusių su apmokestinimu, kreditorių teisių gynimu ar kitų įstatymų ir teisės aktų įgyvendinimu.

7 straipsnis **SUBROGACIJA**

Jei viena Susitariančioji Šalis ar jos įgaliota institucija („pirmoji Susitariančioji Šalis“) sumoka investuotojui pagal draudimo sutartį ar suteiktą investicijai garantiją kitos Susitariančiosios Šalies („antrosios Susitariančiosios Šalies“) teritorijoje, antroji Susitariančioji Šalis pripažįsta:

a) visų kompensaciją gavusio investuotojo teisių ir reikalavimų perdavimą pirmajai Susitariančiajai Šaliai vadovaujantis įstatymais ar sandoriu ir

b) kad pirmoji Susitariančioji Šalis turi tokią pat teisę naudotis subrogacijos tvarka įgytomis teisėmis ir reikšti reikalavimus, kaip ir gavęs kompensaciją investuotojas.

8 straipsnis **INVESTICINIŲ GINČŲ SPRENDIMAS**

1. Bet koks ginčas, kilęs tarp vienos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investuotojo dėl pastarojo investicijų, sprendžiamas taikiai. Investuotojas pateikia Susitariančiajai Šaliai, kurios teritorijoje atliktos investicijos, rašytinį pranešimą apie kilusį ginčą kartu su išsamia informacija.

2. Jei tokio ginčo negalima išspręsti taikiai per šešis mėnesius nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto rašytinio pranešimo pateikimo, ginčas bet kurios ginčo šalies prašymu ir investuotojo pasirinkimu perduodamas:

– Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui (ICSID), įsteigtam remiantis Konvencija dėl valstybių ir kitų valstybių piliečių investicinių ginčų sprendimo, kuri buvo pateikta pasirašyti 1965 m. kovo 18 d. Vašingtone, sutaukinti ar pradėti arbitražinį nagrinėjimą pagal ICSID taisykles dėl arbitražinių nagrinėjimų procedūros, jeigu abi Susitariančiosios Šalys yra prisijungusios prie šios Konvencijos, arba

– *ad hoc* arbitražui pradėti arbitražinį nagrinėjimą pagal Jungtinių Tautų Organizacijos Tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo reglamentą. Šis reglamentas gali būti pakeistas abipusiu Susitariančiųjų Šalių sutarimu.

3. Arbitražo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiem ginčo šalims. Abi Susitariančiosios Šalys juos vykdo nedelsdamos ir imasi priemonių veiksmingai vykdyti tokius sprendimus savo teritorijoje.

4. Nė viena Susitariančioji Šalis nesirems savo gynybai tuo, kad visiška ar dalinė kompensacija už patirtus nuostolius buvo ar turi būti išmokėta investuotojui pagal draudimo sutartį ar garantiją.

9 straipsnis **GINČŲ TARP SUSITARIANČIŲJŲ ŠALIŲ SPRENDIMAS**

1. Bet koks ginčas tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ir taikymo, kiek įmanoma, sprendžiamas diplomatiniais kanalais.

2. Jei Susitariančiosioms Šalims nepavyksta susitarti per šešis mėnesius nuo ginčo pradžios, bet kurios Susitariančiosios Šalies reikalavimu ginčas perduodamas nagrinėti arbitražui.

3. Arbitražas sudaromas kiekvienu konkrečiu atveju taip: per du mėnesius nuo tos dienos, kai viena Susitariančioji Šalis gauna kitos Susitariančiosios Šalies reikalavimą dėl arbitražinio nagrinėjimo, abi Susitariančiosios Šalys paskiria po vieną arbitrą. Po to šie du arbitrai per kitą dviejų mėnesių laikotarpį išrenka trečią arbitrą, kuris turi būti trečiosios valstybės pilietis. Abiem Susitariančiosioms Šalims pritarus, trečiasis arbitras skiriamas arbitražo pirmininku.

4. Jeigu per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį arbitražas nebuvo sudarytas, bet kuri Susitariančioji Šalis, jei nėra kitokio susitarimo, gali prašyti Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininko atlikti reikalingą paskyrimą. Jei pirmininkas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių valstybės pilietis ar dėl kitų priežasčių negali atlikti šios funkcijos, atlikti reikalingą paskyrimą siūloma pirmininko pavaduotojui. Jeigu pirmininko pavaduotojas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių

valstybės pilietis ar taip pat negali atlikti šios funkcijos, reikalingą paskyrimą atlikti siūloma kitam pagal vyresniškumą Tarptautinio Teisingumo Teismo nariui, kuris nėra nė vienos Susitariančiosios Šalies valstybės pilietis.

5. Arbitražas nustato savo darbo tvarką vadovaudamasis šios Sutarties nuostatomis ir tarptautinės teisės normomis. Arbitražas sprendimą priima balsų dauguma. Arbitražo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiem Susitariančiosioms Šalims.

6. Abi Susitariančiosios Šalys dengia išlaidas, susijusias su savo paskirto arbitro veikla ir su Susitariančiųjų Šalių atstovavimu arbitražiniame nagrinėjime; išlaidas, susijusias su pirmininko veikla, bei kitas išlaidas Susitariančiosios Šalys dengia po lygiai. Tačiau arbitražas gali nuspręsti, kad viena Susitariančioji Šalis dengia didesnę išlaidų dalį, ir toks sprendimas yra privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims.

10 straipsnis PALANKESNĖS SĄLYGOS

Jeigu vadovaujantis vienos Susitariančiosios Šalies įstatymais ir kitais teisės aktais ar įsipareigojimais pagal tarptautinę teisę, kurie egzistuoja dabar ar bus priimti ateityje, kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms taikomas palankesnis režimas negu režimas, taikytinas pagal šią Sutartį, taikomos palankesnės sąlygos.

11 straipsnis KONSULTACIJOS

1. Vienos Susitariančiosios Šalies prašymu rengiamos konsultacijos šios Sutarties aiškinimo ar taikymo klausimais.

2. Kita Susitariančioji Šalis nedelsdama imasi reikiamų priemonių šioms konsultacijoms surengti.

12 straipsnis SUTARTIES TAIKYMAS

1. Ši Sutartis taikoma investicijoms, kurias atliko vienos Susitariančiosios Šalies investuotojas kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal kitos Susitariančiosios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus tiek iki šios Sutarties įsigaliojimo, tiek po jos įsigaliojimo, tačiau netaikoma, kai sprendžiami ginčai dėl investicijų, kilę ar galintys kilti iki šios Sutarties įsigaliojimo, ar bet kokie reikalavimai, kurie buvo išspręsti iki šios Sutarties įsigaliojimo.

2. Šios Sutarties nuostatos netaikomos žemės įsigijimo, valdymo, naudojimo ir disponavimo ja klausimams. Šiuos klausimus reglamentuoja Susitariančiųjų Šalių įstatymai ir kiti teisės aktai.

13 straipsnis PAKEITIMAI IR PAPILDYMAI

Šiai Sutarčiai įsigaliojant ar bet kuriuo metu po jos įsigaliojimo ši Sutartis gali būti keičiama ir pildoma abipusiu rašytiniu Susitariančiųjų Šalių sutikimu. Tokie pakeitimai ir papildymai įsigalioja po to, kai Susitariančiosios Šalys raštu praneša kitai, kad atliko valstybės vidaus procedūras, reikalingas šiems pakeitimams ir papildymams įsigaliojti.

14 straipsnis ĮSIGALIOJIMAS, TRUKMĖ IR GALIOJIMO NUTRAUKIMAS

1. Ši Sutartis įsigalioja nuo tos dienos, kai gaunamas paskutinis rašytinis pranešimas, kad Susitariančiosios Šalys atliko visas valstybės vidaus procedūras, reikalingas šiai Sutarčiai įsigalioti.

2. Ši Sutartis sudaroma penkiolikai (15) metų. Po to ji toliau galioja dvylika mėnesių nuo datos, kai viena Susitariančioji Šalis raštu praneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo ketinimą nutraukti šią Sutartį.

3. Investicijoms, atliktoms iki šios Sutarties nutraukimo, 1–12 straipsnių nuostatos lieka galioti kitam dešimties (10) metų laikotarpiui.

PASIRAŠYTA 2002 m. vasario 18 d. Taškente dviem egzemplioriais lietuvių, uzbekų ir rusų kalbomis, visi tekstai turi vienodą teisinę galią. Kilus nesutarimų dėl Sutarties aiškinimo, remiamasi tekstu rusų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

UZBEKISTANO RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
